

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Ritorneller [Hvor hans Manerer ere ridderlige!] (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 207.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875154250816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Om Livet kunde jeg med Haanden spænde,
Og meget kort var Dinas lette Kjole,
Men hendes Dyd, desværre, uden Ende.

Polakken drikker – det gjør ei vi Danske –
Champagne af sin Dandserindes Stovle –
Men lad mig drikke Duften af din Handske.

Hvor yndigt dine Lokker ogsaa svæve,
Hvor ziirligt dine Skjorter end sig hæve,
Er du dog ikke andet, end en Tæve.

I Vreden reiste sig hans Hovedhaar som Taarne,
Hans Næse steg, hans Vom, hans Rost sig hæved –
Kun een Ting hang, som altid, paa den Hoiwelbaarne.

Den gamle Degn var vederstyggelig,
Og Prækenen kun lidt opbyggelig,
Men ved din Side var jeg lykkelig.

Vintermatten. Han.

Den rosenrøde Viin i Kanden,
Paa Ruden Iis, paa Arnen Gløder,
Og dig i Stuen – Ingen Anden!

Som Leda læner du dig til Platanen,
Med Dammens lunkne Vand ved dine Fodder,
Og lokket af Din Skjønhed kommer Svanen –

Følg mig til hine graalige Cypresser!
I Skyggen vil vi, for en afdød Amor,
Mens Klokkerne ringer, læse Sjølemesser.

Din fine Læbe sagde ikke noget,
Og Blikket skjulte sig bag Silkeaaget –
Men begge Kinder talte Rosensproget.

Det horer til Naturen her i Eggen
At Kjærtegn følges af en Taarebygge
Som Solens hede Stik af Sommerregnen.

Jeg rev mig ud med Magt af hendes ømme
Omfavnelse – Godnat! Vi sees i Morgen! –
Nei, for! – Hvor da? – Ved du ei det? I Dromme!

Har du ei seet min Mand? hans stive Ryg?
Hans krumme Been? hans Næse? hans Paryk? –
O Gud! jeg elsker ham, han er – han er saa styg!

«Men hvordan skal det egentligen være?»
Veed du ei det, dit Fjog? Begynd da bare!
Saa maa det enten briste eller bære.

Drankeren Barthold

Fra Taget hænger det mugne Straa,
Og Katten kryber paa Bjælken,
Langs Væggen de nøgne Hylder staae,
Der fattes Brodet og Melken.

Bartholdus sidder ved gamle Bord,
Det staaer paa brukne Bæne:
Hans Viv med Barnet, paa blotte Jord,
Har tændt nogle vaade Grene.

Hvad klynker Du for? han raaber hoit
Og vender Kruset paa Disken: